

Ordre de Culte 19è Diumenge després de Trinitat 10-10-2021

Preludi musical

Benvinguda i pregària

Crida a la lloança: Salm 90, 12-17

Himne: Jo crec en vós, bon Déu (67 CG)

Música: L. Mason

Lectures bíbliques:

Amós 5, 6-7.10-15

Hebreus 4, 12-16

Himne: Déu etern, la teva misericòrdia (233 CG)

Música: Charles H. Purday; Lletra: Noemí Celma

Proclamació de la paraula

Lectura evangeli: Marc 10, 17-31

Pregària per la il·luminació

Interludi musical

Resposta a la Paraula

Vida Comunitària:

Presentació de les ofrenes

(Interludi)

Pregària

Anuncis

Himne: Sentir el món amb fraternitat

Benedicció

Postludi

Litúrgia i Proclamació: Marta López Ballalta

Escola Dominical: Anna Guinot

Música: Laia Berlanga, Oriol Berlanga i Elies Cortès

Lectures: David Melenchón

Diaques: Anna Plantada i Marta Huch

Butlletí: Rubén Pallàs

Església Protestant de Barcelona – Centre

Carrer dels Tallers, 26 – 08001 Barcelona – Tel. 93-318.97.98

Correu electrònic: elbutlletitallers@gmail.com - web: www.esglesiatallers.org

Compte bancari: Triodos Bank IBAN: ES42 1491 0001 2820 2713 0323

EL BUTLLETÍ

Església Protestant de Barcelona - Centre

Nº 1792 de 10 d'octubre de 2021

L'Herència de la Mare

Un cop a la setmana anava a dinar a casa la mare. Era el dimecres, el dia que està enmig de la setmana laboral. Després de dinar sempre seia el sofà amb ella i parlàvem una mica de tot. Però hi havia un tema recurrent que sempre encetava de la mateixa manera. ¿Com veus l'església? No és d'estranyar, la seva vida havia estat rodejada de pastors. Avi, pare, tiets, germà, cosins, el nombre de pastors a la família ha estat considerable. Però el pastor que la va marcar més va ser la del seu pare, Don Samuel Capó com solien anomenar-lo. En Samuel Capó era un pastor que es caracteritzava sobretot per tenir cura dels seus membres. Potser no era un gran predicador, però en tenir cura dels membres de l'església no hi havia qui el guanyés. I és en aquest entorn que va créixer la mare. No és doncs d'estranyar que recurrentment em fes la pregunta: ¿com veus l'església?

Teníem llargues xerrades sobre aquest tema en les que vaig denotar una profunda preocupació pel futur de l'església. Recordo que em deia que estava molt il·lusionada que el pastor fos una dona. No ho deia per motius feministes –ella mai va ser gaire bel·ligerant amb la lluita feminista, això no obstant, mai va anar a les reunions de senyores perquè deia que ella de voler, hagués anat a les reunions de senyors-. Deia que el pastor havia de ser una dona perquè creia que era el que més convenia a l'església. La mare s'estimava l'església, s'estimava la comunitat de fe, s'estimava els germans en la fe. Així era la mare.

D'ella vaig aprendre la importància que té l'església pel cristià. De vegades no donem prou importància a l'església. Parlem de Déu, de Jesús, de religió, de la nostra relació amb Déu. I està bé fer-ho! Perquè de l'església no cal parlar-ne, cal cuidar-la, cal preocupar-nos-en, perquè l'església és el refugi de la fe i el refugi del cristià, és on sempre podem recórrer quan ens trobem desemparats, tristos, sols o abandonats. No hi ha cristians si no hi ha església.

Jesús li va dir a Pere, et diràs Pere i sobre aquesta pedra edificaré la meua església. Aquest verset posa de manifest la importància que Jesús donava a l'església. De fet Jesús no va deixar escrit cap llibre, va deixar una església. Perquè el cristianisme no és una religió que cal complir uns preceptes o regles, no és una filosofia o manera d'entendre el món, el cristianisme és vivència, és comunitat de persones que estan unides per l'amor. L'amor és el fonament on es construeix l'església.

Però l'església no està exempta de perills. Aquest amor que podem tenir per ella ens pot fer perdre el motiu del perquè formem part de l'església.

Quan el que ens ocupa no és portar l'evangeli, ni la possibilitat d'una nova vida en Crist sinó de fer de la nostra església una església més gran, més forta i més poderosa, quan la nostra preocupació és l'església i no pas l'evangeli, llavors l'església perd la seva raó de ser.

L'altre perill que té l'església és que els seus membres busquin la comunitat perfecta. És cert que podem tenir el somni d'una comunitat perfecta on només regni l'amor i la concòrdia. Però l'església està formada per homes i dones amb les seves virtuts i els seus defectes, amb aspectes macos i aspectes no tan macos, som humans i per tant imperfectes. Voler la comunitat perfecta ens portarà a conflictes insalvables que ens portaran a la destrucció de l'església. Ho va expressar amb vehemència Dietrich Bonhoeffer "hem de persuadir-nos que els nostres somnis de comunió humana, introduïts en la comunitat, són un autèntic perill i han de ser destruïts sota pena de mort per a la comunitat. Qui prefereix el propi somni a la realitat es converteix en un destructor de la comunitat, per més honestes, serioses i sinceres que siguin les seves intencions personals".

Puc entendre que una persona que no ha viscut l'experiència de formar part d'una església s'ho miri en recel i sorna –les religions no tenen bona premsa-. Jo vinc d'una família de llarga tradició de pastors que s'han dedicat a cuidar dels seus membres amb tot l'amor. Tristament he vist germans en la fe que han abandonat l'església. És totalment respectable, les nostres inquietuds, la nostra fe, les nostres prioritats, els nostres dubtes ens poden portar a allunyar-nos de l'església, però em dol i m'entristeix que els germans que abandonen l'església després d'haver viscut en ella anys i anys, després en facin mofa d'ella i en reneguin, perquè em demostren que no donen cap valor al que l'església els ha donat i em demostren que no han entès mai el que significa formar part d'una església.

L'església està per gaudir-ne, és el nostre refugi, on trobem les persones que estimem i que ens estimen. I cal tenir-ho present! De vegades no donem prou valor al paper que l'església ha jugat i juga en les nostres vides. Però és en els moments de dolor, d'alegria i de preocupacions que trobem l'escalf emotiu i sincer que ens ofereix l'església.

Enguany celebrem els 150 anys de la nostra comunitat. I hem arribat en aquesta fita perquè hi ha hagut molts germans que han estimat l'església amb tot el seu amor, que dia a dia s'han dedicat en aquesta comunitat, pendents dels altres, pregant pels altres, patint pels altres, alegrant-se pels altres. Sí, estimem l'església, no com una institució sinó com el que és, una comunitat de persones que s'estimen i que volen seguir Jesús, on tots som iguals, sense jerarquies, dins un espai de llibertat on només hi ha una llei, l'amor.

És evident que si no estàs a gust dins la teva església, si et sents rebutjat, caldrà anar a buscar una altra comunitat que et pugui acollir. Però no has de valorar la teva església per la seva bellesa, sinó perquè és la teva església, perquè és l'església on has nascut o on vas sentir l'evangeli i vas decidir quedar-te. És l'església a la que has dedicat esforços i il·lusions i entusiasme. I és aquest temps, aquest esforç, aquesta il·lusió i aquest entusiasme que has dedicat que la fa única. El que fa important per nosaltres l'església no és lo gran que sigui sinó l'amor que hi has posat i són els lligams d'amor que hi ha entre els seus membres que la fan forta. I aquests lligams d'amor són els que la fan única per tu, per mi, i per nosaltres. Això m'ho va ensenyar la mare.

Rubén Pallàs

ANUNCIS I COMUNICACIONS

FAMÍLIA CRISTIANA

Tinguem presents a les nostres oracions els germans que tenen problemes de salut i a les persones que en tenen cura. Que el Senyor els acompanyi cap a una presta recuperació.

LA CISTELLA SOLIDÀRIA

He de començar aquest escrit amb una paraula en majúscula GRÀCIES!!!!!! A tots/es per la rapidíssima resposta a recollir robeta de nadó per l'Andrea. Una mare que s'estrena a meitat d'aquest mes d'octubre i que ha rebut una bossa impecablement preparada amb la primera robeta per posar-li. També hem aconseguit una maxi cosí per la petitona. És un cabasset per portar-la amunt i avall. Agraïm totes les aportacions de dins, de fora de l'església, de l'església de Sabadell. La mà de Déu és amb nosaltres i obre camins per tot arreu. Aquesta setmana tornarem a comprar llet i formatge i com sempre, seguirem atents a les necessitats. Ja sabem que dues de les seves urgències son sacs de dormir i motxilles perquè s'acosta el fred!!!!!! No oblidem de pregar per la gent que viu al carrer i la tasca que fa "el Chiringiito"

CANAL DE YOUTUBE

Podreu seguir el culte en directe a la pàgina de youtube a les 11.00
https://youtu.be/Qopk_hhTOgs

També podeu tornar a veure el culte o veure de nou els cultes anteriors:
<https://www.youtube.com/channel/UCydZmry9XR0M6X8tXemJI6Q>
o al web de l'església:
<http://www.esglesiatallers.org/esglesia/cultes-a-youtube>

AGENDA

- Diumenge 24 d'octubre, culte de celebració del 150è aniversari de l'església.
- El dissabte 6 de novembre, a les 18h, tindrem la celebració del culte de la Reforma, organitzat per la EEC, a l'església de Poble Nou.
- El diumenge 21 de novembre, en el marc de les celebracions del Dia de la Música (Santa Cecília), tindrem la inauguració de l'exposició d'himnes i himnaris